

Từ Thành Đô -Tứ Xuyên đến Formosa-Vũng Áng

“Đưa con hoang”; từ ,mà nhà cầm quyền Trung Cộng dành cho đảng và nhà nước Việt cộng trong cuộc chiến tranh biên giới phía Bắc năm 1979. Điều này xét cho cùng cũng chẳng có gì gọi là quá đáng. Hồ tặc và đảng Việt cộng được Mao và Trung Cộng nắn ra và nuôi dưỡng, từ đó đảng Việt cộng lớn lên và trưởng thành trong vòng tay của ác quỷ.

30 tháng 04 năm 1975 không phải là ngày “đại thắng” của Việt cộng như chúng thường huênh hoang, mà là ngày chấm dứt cuộc chiến do sự sắp đặt của bọn tài phiệt Do Thái. Đây chính là thành quả của những chuyến đi đêm của tên gian ác Kissinger, Nixon với Trung Cộng. Việt Nam Cộng Hòa đánh nhưng không được thắng, VNCH chỉ tự vệ. Tự vệ mà chỉ được phép phải đổ máu thì chẳng khác chi làm vật tế thần cho Mỹ và Trung Cộng. Hung thần Kissinger và Nixon đã tiêu diệt Việt Nam Cộng Hòa để đổi lấy một thị trường béo bở Trung Cộng. Đồng thời triệt hạ được Liên Bang Xô Viết, cái nôi của Cộng Sản cùng khối cộng sản Đông Âu.

Đưa con hoang sau một thời gian đi “Mút Cu” (Moskau) ở Liên Xô và cuối cùng vì mất điểm tựa cũng đã quay đầu trở lại với Mâu Quốc. Thành Đô ,thủ phủ tỉnh Tứ Xuyên nơi tiếp nhận “đưa con hoang”. Sau khi bức tường “ô nhục” Bá Linh và toàn bộ khối cộng sản Đông Âu sụp đổ năm 1989 và tiếp theo là sự sụp đổ của Liên Bang Xô Viết năm 1990, vì bí đường “đưa con hoang” phải quay đầu sám hối.

Sự sụp đổ bất ngờ và quá nhanh chóng của Liên Xô cùng khối Đông Âu gây cho Việt cộng một sự hoảng hốt và kinh hoàng. Thôi;thế thời, thời phải thế “thà mất nước còn hơn mất đảng”, đó là lời nói vô cùng ngu muội và ô nhục của Thủ Tướng Việt cộng Phạm Văn Đồng. Hội Nghị Thành Đô hay ngày “tiếp nhận đưa con hoang” cũng cùng một ý nghĩa, có khác chẳng chi nữa cũng chỉ khác cách dùng từ. Quan trọng là nội dung của sự ký kết.

Những gì giữa Tàu cộng và Việt cộng ký kết, đó là bí mật của đảng Cộng Sản. Người dân không có quyền biết đến, những ai đã từng là đảng viên đảng Việt cộng và hầu hết người dân miền Bắc sống dưới chế độ 71 năm đều thừa hiểu. “ĐỂ NHÀ NƯỚC NO, NHÂN DÂN ĐỪNG NO”, thương dân đến thế lá cùng! Nhưng chắc chắn một điều, những gì được ký kết trong Hội Nghị Thành Đô năm 1990 tại Thủ Phủ tỉnh Tứ Xuyên chỉ nhằm củng cố và duy trì sự tồn tại của đảng Việt cộng và có thuận lợi cho giấc mơ Hán hóa ngàn năm của Tàu cộng. Đó là điều khẳng định.

Điêm qua một số quyết định của đảng Việt cộng sau Hội Nghị Thành Đô để xác minh được những gì đã ký kết giữa Tàu cộng và Việt cộng :

-Tây Nguyên nằm trong vị trí chiến lược rất quan trọng, mất Tây Nguyên coi như vùng 2 chiến thuật bỏ ngõ, ngoài ra vì ô nhiễm môi trường sống của người dân. Vì biết tầm mức quan trọng của vị trí chiến lược này và ảnh hưởng đến môi trường sống của người dân nên một số Tướng Lãnh còn nghĩ đến sự tồn vong của Dân Tộc như Đại Tướng Võ Nguyên Giáp, Tướng Nguyễn Trọng Vĩnh, Tướng Lê Văn Cương, Tướng Đồng Sĩ Nguyên... đã can đảm lên tiếng ngăn chặn và đã được sự đáp trả của hai tên xôi thịt mặt heo Việt cộng Nông Đức Mạnh Tổng Bí Thư và Việt cộng Nguyễn Tấn Dũng cho về nghỉ hưu. Riêng Đại Tướng Võ Nguyên Giáp, người tiếng tăm lừng lẫy qua trận Điện Biên Phủ năm 1954 bị trả thù một cách tồi tệ hơn. Qua hai câu thơ của nhân gian nói về Ông Võ Nguyên Giáp :

Ngày xưa Đại Tướng cầm Quân,

Ngày nay Đại Tướng cầm Quân chị Em.

Ngoài ra, nhà giáo Đinh Đăng Định cùng một số nhà yêu nước lên tiếng đã bị tù tội với lời tuyên án của tòa án người ngợm Đăk Nông và Đà Nẵng về tội "tuyên truyền chống phá nhà nước". 06 năm tù cho Thầy Giáo yêu nước Đinh Đăng Định.

-Phó Chủ Tịch Quốc Hội Huỳnh Ngọc Sơn khẳng định : đèo Hải Vân là một khu vực "phòng thủ đặc biệt" quan trọng về Quốc Phòng an ninh không thể để mất thế mà Ủy Ban Nhân Dân tỉnh Thừa Thiên-Huế đã cấp phép đầu tư xây dựng cho Trung Cộng. Giấy phép được cấp năm 2013 do 3X Nguyễn Tấn Dũng phê duyệt.

-Formosa Vũng Áng : Cuộc chiến tranh biên giới phía Bắc năm 1979, Trung Cộng dồn hết nỗ lực sức mạnh về quân sự để tấn công vào 06 tỉnh miền Bắc, gọi là dạy cho "đứa con hoang một bài học". Qua trận chiến này, dù muốn, dù không Trung Cộng cũng đã rút tĩa thêm được một bài học sau thời gian một ngàn năm Việt Nam bị nô lệ bởi giặc Tàu – Đó là "TINH THẦN BẤT KHUẤT" của Quân và Dân của con cháu Lạc Việt. Ngoài ra, những cuộc biểu tình trên toàn quốc sôi sục chống Trung Cộng đánh chiếm hai đảo Hoàng Sa và Trường Sa năm 1974 và 1988 đã làm cho Trung Cộng phải lo sợ trước phản ứng mạnh mẽ của lòng dân, mặc dù biết rằng Thủ Tướng Phạm Văn Đồng năm 1958 đã ký công hàm bán đứt Hoàng Sa cho Trung Cộng và năm 1988 Đại Tướng Lê Đức Anh đã gián tiếp giết 64 chiến sỹ Hải Quân để giao Gạc Ma- Trường Sa.

Trước những phản ứng mãnh liệt của người dân kể từ sau Hội Nghị Thành Đô được ký kết giữa Trung cộng và Việt cộng, Bộ Trưởng Quốc Phòng Đại Tướng Phùng Quang Thanh phải lo lắng thốt lên rằng : "Tôi thấy lo lắng lắm, không

biết tuyên truyền thế nào, chứ từ trẻ con đến người già có xu thế ghét Trung Quốc. Ai nói tích cực cho Trung Quốc là ngại. Tôi cho rằng, cái đó là nguy hiểm cho dân tộc." nguy hiểm cho dân tộc hay nguy hiểm cho đảng Việt cộng, Ông Phùng Quang Thanh đã quá lạm dụng từ, Ông đã đánh đồng Tổ Quốc với đảng.

Để tiếp tục con đường xâm lược của Mao, sau khi thu tóm được Hoàng Trường Sa, Tập Cận Bình cho ra đường "lưỡi bò chín đoạn" liếm gần hết biển Đông và tuyên bố chủ quyền của Trung Cộng. Gớm ! lưỡi bò Tập cận Bình vừa dài lại vừa chai. Để "hợp tác toàn diện, đôi bên đều có lợi" Việt cộng giao nốt Vũng Áng cho hãng thầu Formosa. Lợi trước mắt của Việt cộng là "mất nước chứ không mất đảng, lợi của Trung cộng là tiêu diệt được mầm mống phản kháng về sau của một dân tộc kiên cường, bất khuất không chịu khuất phục trước ngoại xâm đồng thời tiêu diệt được toàn bộ ghe, thuyền đánh cá của Ngư Dân qua chất thải của nhà máy Formosa-Vũng Áng hầu làm tê liệt vùng đặc quyền Hải Phận của Việt Nam trong mưu đồ chính trị và chiến lược lâu dài của Trung cộng.

Màn thừa không che được mắt Thánh, những gì đảng Việt cộng bán nước đã và đang thi hành mệnh lệnh của Trung Cộng để biến Tổ Quốc Việt Nam thành một khu tự trị như Tây Tạng, Mông, Hồi, Mãn đã quá rõ như ban ngày. Nguy biệch cho một lũ bán nước đang ngồi chễm chệ tại Bắc Bộ Phủ Ba Đình chỉ là những suy nghĩ vô bổ và ngu muội.

Trước thảm họa mất nước diễn ra hàng ngày, tuổi trẻ Việt Nam đã sớm cảm nhận được .Nhạc Sĩ Việt Khang,tuổi trẻ yêu nước đã bất chấp những thủ đoạn đê tiện dành cho người yêu nước của đảng Việt cộng "hèn với giặc, ác với dân".Việt Khang đã can đảm nói lên những suy nghĩ đắng cay tận đáy lòng của mình :

"Giờ đây Việt Nam còn hay đã mất,
Mà giặc Tàu ngang tàng trên Quê Hương ta!
Hoàng Trường Sa đã bao người dân vô tội
Chết ngậm ngùi vì tay súng giặc Tàu "

" Xin hỏi anh ở đâu
Ngăn bước Tôi chống giặc Tàu ngoại xâm "

Qua 41 năm thống trị của đảng Việt cộng, đất nước luôn ở trong bóng chiều của hoàng hôn. Mai này sẽ ra sao? Câu trả lời dành cho TUỔI TRẺ VIỆT NAM !

Đất nước mình buồn quá phải không anh
Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc
Rừng đã hết và biển thì đang chết
Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa...
(Cô Giáo Trần Thị Lam)

Erbach, 22.09.2016

Lê Trung Ưng – Odw , Đức Quốc

Chuyển Đến: Tiểu Mai

Ngày 6/10/2016

www.vietnamvanhien.net